

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی

۰۱ اگست ۲۰۱۸

چرا در شهر جلال آباد خون می جوشد؟؟

۱

سه شنبه - ۰۹ اسد ۱۳۹۷ - کابل: وقتی صبح بالای کار می رفتم، تصمیم داشتم تا با برگشتن به خانه، توجه خوانندگان پورتال و همشهریان کابل را به خیانت جدید "باندارگ"، به وسیله وزیر صحت عامه دولت دست نشانده که شفاخانه وزیر اکبرخان را به خارجی ها فروخت، جلب نمایم، مگر متأسفانه در طول روز یعنی حوالی ظهر از حمله چند تن از مهمانان "جناب رئیس صاحب" بالای ریاست امور مهاجرین در شهر جلال آباد شنیدم. حمله ای که تا همین اکنون یعنی ساعت هفت شام ادامه یافته، ختم آن تا هنوز در چشمرس قرار ندارد.

هموطنان گرامی!

حمله فعلی در واقع حلقه ای از زنجیر طولی است که در شهر جلال آباد از آغاز سال صورت گرفته و بیش از ۲۰۰ تن از افراد غیر نظامی یعنی هموطنان مظلوم و دردمند ما قربانی گرفته است. این حمله به ادامه دو حمله دیگر - حمله بالای مکتب قابله ها و منزل حاجی حیات الله کاندید به پارلمان دولت دست نشانده - ظرف ده روز اخیر است. در اینجا هریک از ما و شما می باید از خود بپرسیم که چرا شهر جلال آباد؟

۱ - ظاهر امر و از دید تبلیغات دولت دست نشانده چنان نشان می دهد که گویا بعد از پیروزی های دولت دست نشانده و اشغالگران در سرکوب نیروهای داعش در مناطق روستائی و ولسوالی ها، آنها تکنیک مبارزاتی شان را تغییر داده، به جای جنگهای جبهه ئی و برقراری پایگاه ها، به این شکل مبارزه که حملات انتحاری جمعی و گروهی است روی آورده اند. به علاوه ایادی دولت ادعا دارند که گویا موجودیت مرزهای باز در خط فرضی دیورند و همسرحدی این شهر با پاکستان دلیل چنین حملاتی می باشد.

۲ - هرچند در ادعاهای دولت دست نشانده عناصر و اجزائی از یک حقیقت می تواند وجود داشته باشد، مگر این ادعا ها نه تنها بیانگر تمام واقعیت نیست، بلکه از یک آغاز به ظاهر خوب می خواهند نتیجه بد استخراج نموده، واقعیت قضیه را از انظار ببوشانند. بدین معنا:

۳ - نخست به ارتباط تغییر تکنیک و حملات گروهی جدید. آنهایی که حتا یک کتاب در امور نظامی خوانده باشند، خوب می دانند که پیشبرد یک جنگ چریکی در داخل شهر، بدون برخورداری از پایگاه های حمایتی - حفاظتی مطمئن در داخل و یا حومه شهر غیر ممکن است. با حرکت از چنین بینشی، حملات گروهی و مختلط چریکی - انتحاری در شهر

جلال آباد و سایر شهر های افغانستان، نمی تواند برخاسته از تغییر تکتیک به اساس شکست ها باشد، بلکه به نحوی تغییر سازماندهی و ایجاد هسته های حمایتی- حفاظتی در داخل شهر ها می باشد. به عبارت دیگر بر مبنای گفته های رهبران جنگهای پارتیزانی و چریکی چون صدر مائو، هوشی مین و جیاب، ترتیب چنین حمله هائی برخاسته از ضعف نیروی چریک نه، بلکه برخاسته از گسترش کار تشکیلاتی آنها با ایجاد پایگاه های مطمئن حمایتی- حفاظتی در حومه شهر ها و یا حتی داخل شهر می باشد.

۴- این که افغانستان با پاکستان و یا ایران مرز دارد، نمی تواند دلیل و عامل اساسی گسترش چنین عملیاتی باشد که اگر اینطور می بود می بایست تا اکنون در صفحات شمال افغانستان که در مجاورت آنها نه پاکستانی وجود دارد و نه هم ایرانی، خبری از چنین فعالیتهائی وجود نمی داشت.

۵- اصل مسأله این است که مردم بنا بر ماهیت مستعمراتی دولت دست نشانده و حاکمیت خط حرکی زورگویانه، تمامیتخواهانه و فاشیستی در آن هیچ گونه پیوند و علاقه ای به این دولت ندارند تا با همکاری با آن، مقابل دشمنانش صف آرائی نموده با چشمان باز زندگانی نموده، در همه جای هر فرد کشور، حیثیت حافظ و مدافع مردم افغانستان و کشور را داشته باشند. به عبارت رسا تر نفرت مردم از حاکمیت "باندارگ" به حدی است که حتی برای حفظ جان خود و اولاد شان حاضر نیستند، در کنار این رژیم دست نشانده قرار گرفته، با همکاری فعال شان امکان آن را فراهم آورند تا نیروهای تروریست در نطفه خفه بگردند.

۶- سیاست کادری دولت دست نشانده در ولایت ننگرهار در کل و شهر جلال آباد به صورت خاص به شکلی عیار شده است که به جای مبارزه علیه دشمنان مردم و کشور، در گام نخست مخالفان "باندارگ" را نشانه گرفته است. یعنی اگر "باندارگ" و به خصوص "معصوم ستانکزی - حنیف اتمر - اشرف غنی - ساغ" یک گلوله داشته باشند و قرار باشد که بین "البغدادی- ملا هیبت الله" و "ظاهر قدیر" یکی را به قتل برسانند، با اطمینان می توان گفت که آنها آن گلوله را به سینه "ظاهر قدیر" مخالف شان فیر خواهند نمود.

همین طرز دید باعث گردیده، تا در ظرف مدت زمان کمتر از سه ماه، حدود ۷۰ تن از نیروهای امنیتی و پولیس را که سابقه کار در شهر جلال آباد داشتند و می توانستند بهتر از کادر های فعلی در جهت تأمین امنیت نقشی به عهده گیرند، چنانچه قبلاً گرفته بودند، به مثابه بخشی از مبارزات انتخاباتی و بیرون کشیدن ولایت ننگرهار از حیطه نفوذ "ظاهر قدیر"، از جانب "باندارگ" از کار برکنار شده اند. در واقع "باندارگ" به خصوص "ساغ" شهر جلال آباد و ولایت ننگرهار را می خواهند از دست "ظاهر قدیر" و طرفدارانش بگیرند و به داعش و طالب تسلیم نمایند.

ادامه دارد